

AXIER OLANO ZUFIAURRE

A Maila | Bertsoa | 2. saria

Kaixo, Axier naiz, 2005eko apirilaren 6an jaio nintzen, eta bigarren batxilergoa egiten ari naiz Txindoki institutuan. Txikitatik izan dut bertsoekiko zaletasuna, eta urte batzuk eman nituen bertso-eskolan. Oso gustuko dut kirola, batez ere atletismoa eta mendia, eta argazkiak ateratzea ere gustatzen zait.

ITXURAK

DOINUA: Gure herri ttiki hau da

Arropaz ondo estali

egunero eskolarako,

denok ez baikara ederrak

guztien gustutarako.

Kolore diskretuekin

janztea esaterako

edo sabela estaltzea

arriskutsua delako

Jada berrituak gara

mundua ez da antzinako

nahi ezkeru jantziko dut

soineko bat kalerako.

Eta zu ez zara inor

niri ezer esateko

inor ez delako bizi

besteen aginterako.

Erosketak egitera

joan amaren eskutik

gero berak galdetzeko

ea ez dudan lotsarik

Ez zidan utzi nahi eta

erosten praka arroxik

eta are gutxiago

konjunto dirdiratsurik

Azaldu nahian hari

nola jantzi nahi dudan nik

ta ez didazu esango zuk

etzazu egin dudarik

Eta altxatu egingo naiz

egindako irainetik

orain horrela janzten naiz

utzi ez izanagatik.

Kalean barrena joan
jende guztia begira
"Bera mutila izanda
gonarekin zer ari da?"
Pentsatzen jarri naiz gero
pasa denaren harira
gaur egun horrelakoak
gero ta gehiago dira
Etorriko bazinate
orain nagoen tokira
depresio sakonaren
ta tristuraren zingira
Munduan denak zertxobait
helduagoak balira
ez zidaten barre egingo
gehiagotan aurpegira.

Gauean tabernetara
ateratzekoa nintzen
denborarekin hasi naiz
parrandarako prestatzen
Arropa aukeratu dut
ta hasi naiz makilatzen
bitartean lagunekin

hainbat kontu hitz egiten
Ispiluan begiratu
eta ez nintzen ikusten
hau ez baitzen gertatuko
ni mutila ez banintzen
Horrela ateratzea
jadanik ez naiz ausartzen
ikusi gaur gizarteak
noraino nauen beldurtzen.

Hasiera beti izan da
prozesuetan zailena
segituan galdu nuen
nire lagun hoberena
Edozein arazorekin
niri laguntzen lehena
behar izan dudanean
nire babes izan dena
Egun batean berari
azaldu ondoren dena
urte luzeetan zehar
sufritu izan nuena
Baina bere erantzuna

izan da "a ze faena"

bere mespretxua izan da

espero nuen azkena.

Urte askoren ostean

ustez amak defendatu

baina broma zelakoan

segituan zirikatu

Ezer gertatu bezala

berak hizketan jarraitu

ni bitartean ordea

negarrez naiz oheratu

Haurra nintzenean nola

izan nintzen gogoratu

gorputza kemenez bete

eta burua altxatu

Malkoak garbitu eta

pare bat maleta hartu

agur betirako ama

semeak zu maite zaitu.